

ПОТОПЪ ВЪ ГРАДА

Дъждътъ е бетониралъ въздуха.
Капчуцитѣ сж пуснали бради.
Небето постоянно цвѣтъ мѣни
отъ страхъ или отъ много бързане.

Въвъ кжшитѣ си хората сж храбри.
Антенитѣ стърчатъ, за смъртъ готови.
Въ коминитѣ и въвъ прозорцитѣ
сж скрити гаргитѣ.

По локвитѣ подскачатъ бѣли копчета.
Небето се разкжсва и се шие.
Кжщията свѣтятъ отъ безкрайно миене.
По жицитѣ летятъ потоци.

Дърветата усилено се решатъ,
за да използватъ душа.
Трамвантѣ внезапно ги харесватъ
и покрай гѣхъ се сгущватъ.

Коминитѣ отдавна сж побъркани
на бурята отъ негърския вой.
И само голата глава на църквата
се блѣщи безучастно като Ной.